

PÆDAGOGISK KINESIOLOGI – EN METODE.

HVORDAN TABERE KAN BLIVE TIL VINDERE.

Når et barn starter i skolen, er det en stor dag, som der oftest er set frem til med glæde hos såvel barnet som den voksne. Nu er det slut med at gå i børnehaven, nu starter skolen, nu skal der læres for alvor!

Der er store forventninger til barnet - det skal lære at læse, skrive og regne, skal kunne sidde stille og høre efter, skal kunne koncentrere sig, skal kunne samarbejde og indgå i sociale relationer i såvel undervisningen som frikvartererne.

Det er en stor mundfuld at gå i gang med, når man kun er 6-7 år, og selv om børnehaven har forberedt barnet på den nye situation, og barnet og forældrene gør en stor indsats, så er det bare ikke altid, det lykkes!

Hvad er det, der går galt? Hvorfor? Og hvornår går det galt?

Det er spørgsmål, som ikke er så ligetil at besvare, men det er synligt for enhver, at der er noget galt, når et barn ikke trives, og det kan være på hvilket som helst tidspunkt i skoleforløbet.

Nogle børn reagerer med vrede og slår fra sig. De er afmægtige, befinder sig i en situation, de ikke magter og kender ikke andre løsninger end at slå og måske stikke af.

Andre børn lukker sig inde i sig selv, bliver kede af det og meget stille. De putter sig lidt og forsøger måske at undgå at blive set.

Andre igen begynder at trøstespise. Dette giver vægtproblemer, og senere i livet måske diabetes-2, hvis spiseriet fortsætter. Desuden er disse børn oplagte ofre for mobning.

Hvad skal man stille op med disse børn, som ikke trives og får det ene nederlag efter det andet?

Som voksne ved vi godt, hvad det betyder at lide nederlag. Det gør ondt, det giver måske et lille stik i hjertet eller et sug i maven, men vi forsøger at glemme det, at skubbe det fra os.

Et barn, som oplever nederlag, føler det på samme måde, og ved gentagne nederlag gør det til sidst så ondt, at barnet giver op. Det gør for ondt at beskæftige sig med det, som gang på gang giver nederlag, fordi barnet ikke magter opgaven. Barnet vælger at lukke af – blive "blind" over for alt det, som påfører barnet den intense smerte, og så kan det ikke længere lære noget.

Et barn, som reagerer som ovenfor beskrevet, mister også sin selvtillid, nogle reagerer endda med hjælpeløshed. De kan ingenting. De bliver lette ofre for mobning eller medløbere, når der er optræk til ballade, for negativ opmærksomhed er bedre end ingen opmærksomhed. De reagerer på kamp- eller-flugt niveau. De tænker sig ikke om, de kan ikke tænke sig om, for klappen er gået ned, både mellem højre og venstre hjernehalvdel, men også mellem for- og baghjerne. De kører på automatpiloten og på krybdyrhjernen og har ingen muligheder for at tænke kreativt. De er fyldt med negativt emotionelt stress, og det forhindrer dem i at tænke klart, se klart og træffe valg og handle som et frit menneske.

Hvad gør skolen?

Skolen indstiller – med forældrenes billigelse som regel – til skolepsykologisk undersøgelse. Stadig flere børn henvises, og der er lang ventetid – i nogle kommuner over 1 år (!), så der går lang tid, inden barnet kommer til skolepsykolog. I den mellemliggende tid bliver barnets problemer ikke mindre, tværtimod! Der er tale om en sneboldeffekt, så et lille problem bliver hurtigt til et stort.

Når rapporten fra skolepsykologen foreligger, afholdes der møder, og så skal der iværksættes forskellige tilbud til barnet, som f.eks.

- støtte i klassen
- specialundervisning uden for klassen.

- et alternativt skoletilbud
- lektiehjælp
-

Listen er lang, men det koster! Det koster mange penge, og det har kommunerne ikke i vore dag. Der bliver sparet, og det går også ud over de svageste. Løsningen bliver, at der bliver lappet lidt på problemerne, men en effektiv løsning er der sjældent tale om. Det er der ikke råd til. Begyndelsen til en taber er en realitet.

MEN DER FINDES EN LØSNING!

Barnet skal af med sin følelsesmæssige stress, inden det er i stand til at lære effektivt, og hvad der er lige så vigtigt – barnet skal være på den linje, der fører det til målet. Mange børn er ikke på denne linje, fordi de – populært sagt – har opgivet ævred. Det gør som tidligere nævnt for ondt at beskæftige sig med det, man ikke kan.

Der findes en metode, som kan hjælpe disse børn. Denne metode hedder ”Pædagogisk Kinesiologi”, og den er godkendt som en metode i folkeskolen. Den kan ikke erstatte specialundervisning, men den er et værdifuldt supplement, som bevirker, at specialundervisningens omfang og varighed mindskes. Barnet bliver hurtigere parat til at lære og kan få det fulde udbyttet af den individuelt tilrettelagte specialundervisning, og i den sidste ende kommer barnet hurtigere tilbage til klassen.

Jeg har arbejdet med denne metode igennem 8 år, og jeg har set mange positive resultater. I folkeskolen har det altid været som et tilbud til den enkelte elev, og jeg har aldrig mødt forældre eller elever, som sagde nej tak til dette tilbud. Mange af de forældre, der nu kommer i min klinik med deres børn, efterlyser et sådant tilbud på deres barns skole, for ofte kommer de jo, efter det hele er kørt af sporet.

Gennem de sidste tre år har der kørt talrige ACU-kurser i Jylland og på Fyn, hvor lærere er blevet introduceret til metoden og har lært at arbejde med øvelser, som kan styrke indlæringen, øge energiniveauet og forbedre samarbejdet mellem de to hjernehalvdele. Nogle af disse øvelser findes bl.a i ”Hjernegymnastik 1 og 2” af Erich Ballinger. Mange lærere har efterfølgende brugt disse øvelser, såvel i normalundervisningen som i specialundervisningen. Nogle har også henvist elever til mig, fordi de følte, at disse elever havde et særligt behov, som ikke kunne dækkes ind via ovennævnte øvelser.

Et forløb med Pædagogisk Kinesiologi indebærer, at barnet kommer i klinikken 3-6 gange. Der arbejdes med et mål, som fastsættes sammen med barnet, så barnet kommer til at føle, at det får ejerskab. Tit handler det om at blive god til at læse. Den første gang arbejdes der endvidere med dominanstestning. Denne test fortæller om barnets indlæringsprofil – dets stærke og svage sider i forhold til indlæring, og hvad der kan gøres for at styrke indlæringen. Forældre får et ark med hjem, som de kan aflevere i skolen, så læreren bedre kan tilrettelægge undervisningen ud fra den enkelte elevs behov.

Hver gang arbejdes der med at nedbringe/fjerne det følelsesmæssige stress, der er opstået i forbindelse med det aktuelle problem. Dette gøres f.eks ved at holde/massere på forskellige punkter på kroppen, som alle har forbindelse til meridianerne (energibanerne) i kroppen eller ved at lave forskellige energi-givende øvelser. Dette tager ca. en time. Efterfølgende får barnet vist en øvelse, som det kan arbejde med derhjemme indtil næste gang.

Forløbet er færdigt, når barnet ikke længere har følelsesmæssigt stress på sit mål. Undervejs sker der ofte mange positive fremskridt. Lektielæsningen glider nemmere, humøret bliver bedre, selvtilliden øges, og motivationen for at lære vender tilbage.

Det kan også være nødvendigt at arbejde med andre former for kinesiologi. Der findes forskellige teknikker, hvorigennem man kan arbejde med de enkelte strukturer i hjernen og fjerne det stress, som har lagret sig i de forskellige dele af hjernen. På den måde kan man arbejde mere specifikt med

koncentrationsproblemer, opmærksomhedsproblemer, hukommelsesproblemer m.m. Disse teknikker er lavet på baggrund af research fra Australien og tager udgangspunkt i at forbedre den score, der er opnået i en WISC-test (Wechsler Intelligence Score Test – meget almindelig brugt test hos psykologen). En anden mulighed er at arbejde med forskellige hjernefunktioner og fjerne det stress, der er opstået i forbindelse med fænomenet ”Tillært hjælpeløshed” – et barn, som ikke kan noget som helst, fordi andre har taget over og gjort alt for barnet!

Det kan også være nødvendigt at tage fat på den ernæringsmæssige side af sagen. For meget sukker skaber i den grad ravage i alt, også indlæringen. Jeg har haft børn i klinikken, hvor jeg har rådet forældrene til at fjerne sukkeret fra den daglige kost, fordi børnene slet ikke kunne koncentrere sig eller sidde stille. Det havde en omgående og positiv virkning. Andre fødemidler kan også spille ind. Denne sag har to sider. Jeg lægger stor vægt på den menneskelige side af sagen. Fra at være taber og lide nederlag bliver barnet en vinder, som vil være fuld af selvtillid og kunne klare sig, ikke bare nu, men også senere i livet. Det er fantastisk at opleve denne proces – at se et stresset, trist og forsagt barn folde sig ud og strutte af livsglæde og livslyst. Og det kan som oftest gøres i løbet af 6-10 timer.

Der er også en økonomisk side af sagen. 6-10 timer med pædagogisk kinesiologi er langt billigere end et årelangt forløb med specialundervisning, og måske slutter det ikke her! Et nederlag i barndommen kan også medføre nederlag senere hen, og lander man først i det sociale system, så koster det mange penge.

Jeg er dog stadig mest glad for den første side af sagen, og min samling af børns glade smil, svævende gang eller muntre hop er enorm, og den vokser stadig!

Professionel Praktiserende Kinesiolog og specialundervisningslærer
Birgit Nielsen
Skovvej 26, Espe
5750 Ringe

P.S. Jeg står gerne til rådighed med yderligere oplysninger, og jeg har også mange artikler vedrørende pædagogisk kinesiologi og anvendelsen i folkeskolen.